

ei te. Wagglä tullewa ennambaste süggise wälja
nink läwa puije päle ülles; sepärrast om ka tar-
wis neid wina ku ajal, köwwa harjaga, mes-
lubja wega jodetu om, häste puhastada et ne
wagglä ärrahädetetus saasse, mes ehk wahhest
pu kore sissen ollesse, nink kui sa sedda ollet ten-
nu sis weel woit sa sedda ndri, mes salwiga woia
jetu om, umbre keuta; käl sa sis näet et pu om
wagglade eest hoijetu.

Käl olleshä kaija, sesamma salwiga ka puid
lebbe sittäide eest hoita, kui sinna sedda oße
päle woijat. Se ei te pule mitte kurja, nink tem-
ma höng om kige säratside ellajide mele wasta.

Kige kurjema pu häetaja omma, üts wei-
kenne rohholine waggel nink üts töine musta
nink köllatse jonega. Mesamma söwa lebbe ku
ajal ja Jani ku allustussen puid kohalt paljas,
nida et kui ka ne pu häste omma hänsenu, aija
perremees ommete middage ei sa, ja kui mön-
ni ajastaig järgi möda nida käl ärra süwwas,
sis lät wimate pu ka hukka. Kui sinna omme
puid tabbat hoita sis wötta Oktobri ehk wina ku
eddimärsil päiwil ütte lehte kirjotusse papperit,
(kui ka middage päle om kirjotetu) ja kui üts
leht pu umbre ei hara sis wötta töist ka weel
appi. Sedda pappere lehte keuda sinna selle
kottale pu umbre kun ne oßsa nakkawa kannust
wälja tulle ma, ent kae et ne papperi lebbe were

töine töist häste kinni katwa. Üllembat papperi
jaggo keuda tablatesse ehk ndriga, ent sedda
allumest jaggo ütte tablatessega mes öigest tet-
tu, köwaste kinni, ja woija sedda üllembat
jaggo ütte rist käämlid törwaga; ent sa peat
egga kolme päiwa perra wastsest woidma.

Minkperrast sesinnane nouw sures abbiß
tulley, se om sest tutta:

Kui ne wagglä ütte pu omma paljas söwa,
sis läwa nemma ma sisse. Saält tullewa nem-
ma wina ku allustussen jälle wälja; esane om
sis üts weikenne häk liblik kumb ö ajal umbre-
lendap, emmane om ni suur kui kerblane, pea-
nida kui luttik nink ei woi lendada. Emmatse
läwa pu pääl ülles nink esatse kumma umbre-
lendawa, otüwa neid kanno pääl ülles nink läwa
pari. Kui sedda om sanu sis läwa emmatse pu
päle ülles nink löwa omme munne lebbe nink
häälme urbe, ehk ka sammla sisse mes pu küllet
om. Mesamma munna omma ni weikesse et neid
ei jowwa silmaga öigede ärrafelletada, ent ni
paljo et neist tuhbanda wisil wagala wälja tulle-
wa nink lehti ärrasöwa, sest et ei rösse ilm ei ka,
kälml neile middage ei te.

Ent kun törwaga woietu säät ei pässe ne em-
matse ülle. Sepärrast löitas et nemma suren
hulgan, mönmikord mitto sadda, törwa pääl om